

[Trafik- og kommunikationsministeren]

er ikke dagbladene, der direkte får en sendetilladelse. De får mulighed for at etablere sådanne lokale selskaber eller foreninger, som driver virksomheden på de vilkår, der i øvrigt står i loven.

Endelig er der stadig væk det tilbage, som også er blevet fremhævet bl.a. af fru Marianne Jøved, at lokalradionævnene har en forpligtelse til at sørge for alsidighed og spredning i de sendetilladelser, som de udsteder.

Man kan nu engang ikke på noget område, hverken på tv-området, dagbladsområdet eller på lokalradioområdet, uden videre sammenligne USA-tilstandene med danske tilstande, hvor vi har helt andre grundlæggende vilkår for, hvordan vi indretter os, og har andre traditioner for, hvordan tingene fungerer. Derfor nærer jeg ikke den betænkelighed, men jeg lægger vægt på, at dagbladene i det omfang, der nu er lagt op til, får mulighed for at medvirke og udnytte de elektroniske muligheder i lokalsamfundene.

Det andet, jeg vil nævne i relation til hr. Helge Mortensens bemærkninger, er overvejelsen om, hvorfor lokal-tv ikke er med i første omgang. Da den foregående regering fremsatte sit forslag i efteråret 1987, pegede vi på, at lokal-tv også burde være med, og det er for så vidt et synspunkt, også vi er parat til at drøfte. Men jeg lægger vægt på, at dette er et område, som vi ikke har tilstrækkelig oversigt over til at kunne gøre færdigt så hurtigt, som vi kan med radioerne, som efter min mening heller ikke kan vente længere på de andre ting.

Endnu ved vi ikke engang, hvor mange tv-stationer der bliver, og hvordan de fordeler sig i landet. I Københavnsområdet f.eks. er der endnu ikke taget skridt til at fordele tv-sendetilladelserne. Vi har et hensyn at tage, det skal jeg ikke lægge skjul på, til TV 2, men ikke et hensyn til TV 2, som ikke hurtigt kan tages op.

Jeg lægger derfor megen vægt på det, som står i lovforslagets bemærkninger om, at regeringen er rede til at tage TV 2-loven op til genforhandling, nyforhandling og gendrøftelse i Folketinget i næste folketingssamling. Jeg vil gerne sige til hr. Duetoft, at det godt kan blive relativt tidligt i samlingen, for da har vi et grundlag for at overskue hele tv-området, lokalt, regionalt, landsdækkende, både programmæssigt og reklamemæssigt. Det tror jeg vi står os ved, for sagen er også den, at vi på tv-områ-

det har nogle erfaringer, som vi gør klogt i at udnytte. Vi har i mere end et år haft et selskab, som ikke bestiller andet end at arbejde med tv-reklame, nemlig TVR-selskabet, det aktieselskab, som sælger reklamer, forbereder salget og har solgt reklamer til TV 2, også efter 1. oktober, når det bliver landsdækkende. Jeg lægger vægt på, at vi får erfaringer og synspunkter herfra, for deres viden har en karakter, som vi i virkeligheden har haft vanskeligt ved at skaffe os på lokalradioområdet. Det kan vi nå, hvis vi tager den tænkepause, som er foreslået i regeringens oplæg, før vi får en samlet løsning.

Vi er altså ikke bange for vor egen politik, og det er heller ikke meningen, at lokal-tv skal ud i kulden, men vi vil gerne tage fornuften fangen på dette punkt.

Der har været nævnt synspunkter både om lokalnævnene og deres funktion og om det centrale nævns sammensætning. Det vil jeg også gerne give et par ord med på vejen.

Jeg lægger vægt på det, der er lagt frem i lovforslaget om, at der skal være en smidigere mulighed for end i den gældende lov at nedlægge og oprette nye lokalnævn. Jeg lægger vægt på, at lokalradiomønsteret og i det hele taget det lokale mediemønster på det elektroniske område hurtigt og let kan tilpasse sig de lokale forandringer, de lokale ønsker. Det må dog være i overensstemmelse med det, som er hovedhensynet, nemlig at radioordningerne og tv-ordningerne skal passe med det, der til enhver tid er det lokale ønske og de lokale behov, som de også bedst kan vurdere og kende i lokalområderne, og derfor skal der være en større smidighed. Erfaringen har vist os, at det er nødvendigt i begge retninger at lave flere nævn, hvor man var enige om kun ét og også slog nævn sammen dér, hvor man finder frem til, at der er behov for at arbejde med en anden placering og anden sammenbinding af lokalområderne, end man troede, da man lagde ud i første omgang. Vi må have lagt smidiggørelse og tilpasningsduelighed ind i systemet; ellers sidder vi igen med de evige henvendelser om disse ting, hvor folk med kendskab til og rod i lokalområdet springer op mod den mur, som er skabt ved en lovgivning, der ikke tager hensyn til de lokale interesser og den lokale indsigt.

Fru Ingerlise Koefoed var inde på spørgsmålet om det centrale nævns sammensætning, når det nu efter lovforslaget også skal arbejde med